

Vinger opsteken, werk aannemen en graven maar

Man en machine: kunstgrasreiniger Hörger SKU 1200

Van der Kerkhof: "Wij hoeven alleen maar onze prijzen door te geven en onze vinger op te steken tijdens een openbare aanbesteding als we de opdracht gegund krijgen. Dat politieke gerommel is ook niets voor mij."

Fieldmanager spreekt Willem van der Kerkhof (57) op sportterrein het Horstje in de prachtig landelijke omgeving van Spoordonk, gemeente Oirschot. De Meent is sinds dertig jaar een familiebedrijf: de broer van Willem is eigenaar, zijn nichtje zit aan de telefoon. Als ik aan kom lopen, zie ik hem in een trekker het voetbalveld egaliseren. Eenmaal binnen, legt hij 'kort door de bocht' uit hoe het bedrijf zijn opdrachten binnenhaalt en hem van zijn werk voorziet: "Wij gaan naar openbare aanbestedingen, zo was er zes weken geleden een openbare aanbesteding in Oirschot. Daar zijn dan een stuk of tien aannemers en die stoppen allemaal hun tarief in een grote doos. Daarna leest iemand

alle tarieven voor en de goedkoopste krijgt de opdracht."

Omhoog vriezen

Van der Kerkhof heeft echte groene vingers. Hij groeide op als boerenzoon van een gemengd agrarisch bedrijf, als een van negen kinderen. Ook zijn opa en oma woonden in de boerderij. "We hadden een meterslange tafel waar we allemaal aanschoven. Verder was het hard werken. Ik heb de middelbare land- en tuinbouwschool genoten, ben daarna gaan werken bij aannemer Heijmans en vervolgens ben ik bij mijn broer gaan werken." Hij vertelt over de inkoop van de kunstgrasreiniger:

Kunstgras is niet alleen een rage in de voetballerij, ook in de tennissport vindt ze gretig aftrek. Aannemersbedrijf De Meent legt en onderhoudt sinds dertig jaar diverse sportvelden en richt zich sinds kort – met de recente aanschaf van kunstgrasreiniger Hörger SKU 1200 – op de groeiende markt van kunstgras tennisbanen. Sportveldenaannemer Willem van der Kerkhof en monteur Jan de Bie zetten hun vak uiteen.

Auteur: Karlijn Raats

"We hebben de Hörger SKU 1200 ingekocht omdat er zo'n 150 tot 200 kunstgrasvelden per jaar bijkomen. Bijna alle tennisbanen verkiezen kunstgras boven gravel. In de winter komen het gravel en de lijnen soms omhoog door de vrieskou en dan moet de baan voor een maand dicht voor herstelwerkzaamheden. Bij kunstgras is er geen vuiltje aan de lucht. We zijn nu bezig met het bedienen van tennisbanen en willen ook de richting op van kunstgras voetbalvelden. Zelf hebben we dit jaar zo'n vijftien kunstgras tennisbanen aangelegd, op het moment leggen we er nog eens zeven aan in Eindhoven." De Meent heeft niet meteen geparticipeerd in de slag om de aanleg van kunstgras voetbalvelden.

Van der Kerkhof: "De aanleg van kunstgras voetbalvelden ligt bij de grote aannemers. Een veld kost zo'n vijf of zes ton. Met alles erop en eraan moet je dan één of twee miljoen voorschieten. Er is ook hevige concurrentie, dus aannemers verdienen er nauwelijks iets aan. Een collega bij Oranjewoud vertelde dat ze nog bijna geen winst maken op kunstgras voetbalvelden."

Samen op vakantie

De hevige competitie onder aannemers, door de openbare aanbestedingen, drukt prijzen en geeft aannemers minder tijd om hun werk af te maken. Van der Kerkhof wil zich niet onder druk laten zetten. Hij oogt rustig, maar opgewekt. "De prijzen zijn zo scherp, dat dit bij sommige aannemersbedrijven wel eens ten koste gaat van de kwaliteit", aldus Van der Kerkhof. "Maar", oppert hij, "het moet er toch in de lengte of breedte vanaf gaan? Vroeger waren de prijzen gezond. Er was een marge en kon je eens wat extra's doen of gereedschap tegen korting verkopen. Nu is het uurtje-factuurtje. Je kunt niets meer weggeven." Verliep de communicatie, toen aanbesteders nog werkten met vaste aannemers, ook duidelijk? Hij front zijn wenkbrauwen en lacht: "Aan de ene kant ging dat misschien wat meer op persoonlijke basis. Maar vroeger had je ook huisaannemers, die hun werk puur op basis van vriendjespolitiek deden, die gingen samen met de burgemeester op vakantie en dan zouden ze dat daar wel eventjes regelen. Nu is het een eerlijke wedstrijd: wie het goedkoopst is, krijgt de opdracht." Loopt er wel eens iets langs elkaar heen met

betalingen? Van der Kerkhof: "Aanbesteders betalen meestal in termijnen, want de kosten bedragen vaak meer dan een ton. Maar we vertrouwen gemeenten. Als er een stukje extra kosten bij komen kijken en de raad wil geen geld geven, dan doen wij ook niets. Maar altijd hebben we van tevoren eerst overleg voordat we iets doen. Dus het komt eigenlijk nooit voor dat we iets hebben gedaan waar de Raad niet voor wil betalen. In overleg hebben we het daar eerst over en dat gaat altijd goed."

Zandinstrooi

Monteur en klusjesman Jan de Bie (42) voegt zich bij ons. Hij waarschuwt zijn collega dat hij niet te lang moet wachten met het afmaken van de egalisatieklus en het inzaaien. Onweer lijkt op komst. Van der Kerkhof knikt: "We hopen dat het droog blijft. Als het gaat regenen, kun je niks meer door de moddervorming. Dan valt het zaad niet meer naar beneden en moeten we naar huis. Maar als het droog blijft, is het veld vanavond klaar." De Bie over de Hörger: "De kunstgrasreiniger werkt ook alleen goed met droog weer, want die bezems moeten kunnen rollen en het zand moet door de zeef kunnen trekken. Als het regent, slibt de zeef dicht. Dat hebben we al eerder meegemaakt. Daarom hebben we naast de drie millimeterzeef een vier millimeterzeef aangeschaft. Die loopt minder snel vast. Maar goed functioneren hangt ook af van wat voor zand in het veld ligt." Van der Kerkhof: "Er zit verder niets bijzonders op of aan, buiten de los aan te schaffen zeefjes. Je kunt hem makkelijk aan een tractor koppelen. Weliswaar

De Bie: "Maar goed functioneren van de kunstgrasreiniger hangt ook af van wat voor zand in het veld ligt."

niet aan een heel klein trekkertje, maar wel aan een gewone tractor. Wij hebben een Iseki. Die hebben we in combinatie met de Hörger gekocht, en samen werkt het reinigen prima." De Bie: "Deze reiniger is alleen maar voor zandinstrooi, niet voor rubbergranulaat. Daar zijn wel speciale zeven voor, die zouden we moeten aanschaffen. Dat kost, ik schat, driehonderd euro. Maar we hebben al 32 duizend euro betaald voor de Hörger met tractor, dus we zien wel of we nog wat extra zeven in huis halen."

140 vrachtwagens

Van der Kerkhof knikt met zijn hoofd en wijst naar buiten: "Hier zijn we bezig met de renovatie van een oude grasmat. De ligging van het veld was ongelijk. Met een laser hebben we hem geëgaliseerd. De zender staat in de hoek op een statief die boven de tractor uitkomt. De tractor heeft een egalisatiebord en daar gaat een mast op die de laserstraal opvangt." Hij laat een plaatje zien met de opbouw van een veld: zandonderbouw en drainage, sporttechnische laag, een drukverdeeldoek en dan de top laag. Hij legt uit: "Het pakketzand slepen we aan met vrachtwagens. Er gaat ongeveer drieduizend kuub zand in een veld, dus dat zijn dan 140 vrachtwagens. Een hele klus. Het bodemleven van dit veld is nu wel even verstoord door deze renovatie. Dat duurt een paar jaar voordat de bodemstructuur door de wormpjes enzo. weer de oude is. Na het slepen van de tractorensporen ga ik tweehonderd kilo graszaad kruislings inzaaien. We zaaien in met twee tot 2,5 kilogram per are met de Terraforce-zaaimachine uit Zwitserland, speciaal voor sportvelden. In september gaan ze hier weer op spelen, dat gaat ternauwernood, mits het bij twee wedstrijden per week blijft." Wie houdt dan toezicht? Van der Kerkhof: "Een andere aannemer zorgt voor het onderhoud. Zij moeten het bestek van adviesbureau Grontmij aanhouden waarin alle richtlijnen staan. Vanuit Grontmij voert iemand hier de directie

over het veld, omdat de gemeenten het toezicht ook hebben uitbesteed."

Gerommel

Kunnen Van der Kerkhof en zijn collega De Bie nog iets toevoegen aan de themadiscussie van dit nummer met hun ervaringen op het grensvlak sport en politiek? Van der Kerkhof: "De politiek heeft een grote rol, die bepaalt hoe alles gebeurt. De sportvelden zijn natuurlijk eigendom van de gemeenten. De landelijke politiek bepaalt de spelregels op het gebied van aanbestedingen. Wij komen gelukkig pas in beeld nadat de

Raad er al over gebakkeleid heeft hoeveel geld de gemeente wil vrijmaken voor renovatie en onderhoud en op het moment dat de opdracht klaarligt in een bestek. Wij hoeven alleen maar onze prijzen door te geven en onze vinger op te steken tijdens een openbare aanbesteding als we de opdracht gegund krijgen. Dat gerommel is ook niets voor mij."